

FOCUS

Revistă a elevilor de la Colegiul Național
„Octavian Goga”
Miercurea-Ciuc

Ediția a XXXIX-a

Mai 2017

Fondator: Sorin Drăghici

Redactori:

Tehnoredactare: Maria Chende

Îndrumători:

Prof. Magdalena-Camelia Dumbravă – Director

Prof. Nicoleta Grădinariu –Limba și literatura română

Coordonator Tehnic: Ciprian Hîrjău

ISSN : 2066-7410

Editura Eurocarpatica (Miercurea-Ciuc)

**Tipărit cu sprijinul financiar al Primăriei Municipiului
Miercurea-Ciuc**

ÎN MINTEA ELEVULUI

În acest articol vreau să subliniez în mare parte, faptul că există mari discrepanțe între elevi, prin faptul că majoritatea sunt categorisiți.

Elevii sunt predispuși în a se evalua reciproc după modul în care se îmbracă sau după prima notă mică, în ciuda faptului că nu reflectă realitatea. Majoritatea se lasă manipulați de părerile altora și nu mai reușesc să mențină echilibrată balanța dintre stima de sine și respectul pentru alți indivizi. Sunt prea puțini cei care au curajul să se opună "corectorilor" și care se înhamă la exprimarea părerii libere în ceea ce privește inconvenientele persoanelor care nu îi respectă așa cum sunt. Fiecare dintre noi are dreptul de a-și alege vestimentația după bunul gust, fără a exista cineva care să ne demoralizeze prin vorbe cu un singur scop, și acela fiind de a ne răni.

Pe lângă elevi, mai există chiar și profesori care par revoltați când văd în incinta școlii o fata cu părul vopsit sau unghiile date cu lac, pentru că, aparent, aceste aspecte ne influențează negativ nivelul de învățatură. Dacă un băiat a hotărât să își lase părul lung, este o faptă asociată cu lipsa de igienă și cu huliganismul, nicidecum cu faptul că poate, spre exemplu, se preocupă mai mult de școală decât de aspectul personal.

Într-adevăr, în perioada elevului în școală, copiii sunt răi, deoarece nu găsesc o altă ocupație pe care să o considere distractivă, iar un alt lucru și mai trist este că de multe ori profesorii nu iau nicio măsură, dar așteptările mele din partea persoanelor mature, care ar trebui să se prezinte ca un exemplu bun de urmat, nu fac decât să le arate elevilor că ceea ce fac e bine, și nu afectează pe nimeni.

De altfel, sunt mulți tineri cărora li se cere să fie buni la orice obiect școlar, pentru că asta cere programa, și anume, ca fiecare profesor să se prezinte cu cât mai mulți elevi care promovează la materia lor. Trebuie să înțelegem că

aceste ordine vin din partea ministerului, dar scopul este ca fiecare elev să dea ce are mai bun, nu să fie cel mai bun.

Appreciez enorm profesorii care își dezvoltă mai întâi relația cu elevii, pentru că nu există o altă modalitate de a le capta atenția când vine vorba de predare, decât dacă au reușit să se impună pozitiv, astfel încât să nu fie nevoie de bătăi cu pumnul în catedră, teste surpriză sau țipete pentru a face liniște. Nu îi condamn cu faptul că nu toți procedează așa, dar elevii vor promova și la cea mai grea materie dacă în fața lor se prezintă un profesor bun pe plan didactic cât și psihologic.

În concluzie, sper că am reușit să luminez unele mentalități și pe altele să le fac să se aprecieze, dacă s-au simțit în aspectele pozitive.

Popa Alexandra, IX A

❖ *Importanța educației în societate*

Ce este omul? Este o particică din univers, ce trăiește temporar și are ca scop dezvoltarea fiecărui lucru din mediul său. Putem spune că este un animal, dar îndumnezeit.

Când ne naștem, fiecare din noi “provenim din surse diferite”. Fiecare familie are un anumit buget, o anumită gândire, modele de transmis și cu totul o altfel de educație. Nimeni nu e la fel. Cum nimic din lumea asta nu e identic, nici un om nu poate fi în egală măsură la fel cu alți semeni. Niciodată nu vom reuși asta pentru că în acest fel, nimic nu ar evolua, nu ar crește.

Ce este educația? Mai pe scurt, poate cel mai important lucru din lume. Nu putem defini educația ca un obiect sau un fenomen, trebuie doar să o înțelegem. De multe ori ne punem întrebarea: Oare de ce acel copil fumează la vârsta asta? De ce oare se poartă atatea războaie? De ce nu putem discuta lucruri intime cu prietenii noștri, de frică să nu fim batjocoriti? etc. Probabil mulți ar crede că sunt niște exagerări și nu ar băga de seamă. Totul pleacă de la acest “cuvânt” – educație. Unii ar spune că suntem oameni și putem face ce vrem noi, ceea ce este total adevărat, dar tot ei vor ca lumea să se schimbe. Lumea a ajuns la

stadiul de a se confrunta cu probleme precum foamea, lipsa de resurse naturale, pierderi de vieți și multe altele. Cel mai trist lucru e însă faptul că nu știm de ce se întâmplă toate aceste lucruri. Să fie din cauza religiei ? Din cauza banilor ? Nu. Este strict din lipsa educației sau a neimplicării în probleme.

Educația nu înseamnă să știi chimie, biologie sau matematică la perfecție, ci să știi când să le folosești și cum să le folosești, practic să te adaptezi la știință. Dacă cunoști foarte bine materiile de la școală nu te poți considera cu adevărat un exemplu de bună educație, ci o persoană foarte perseverentă și muncitoare . Nu funcția ne stabilește gradul de educație, ci strict faptele și comportamentul noastre per ansamblu.

Minimul de educație pentru orice persoană este respectul de sine, față de ceilalți din jur și față de mediul înconjurător. Toată viața ne vom confrunta cu situații favorabile sau mai puțin favorabile, dar cel mai important este să știm cum să acționăm în fiecare din cazuri. Nu trebuie să recurgem la gesturi extreme precum rănirea propriului corp sau chiar sinuciderea. Totdeauna trebuie să avem o stare cât se poate de disponibilă pentru a trece cât mai ușor peste o situație mai grea. Acest lucru ține de educația psihologică, ce lipsește foarte mult din viețile noastre . Respectul față de alți oameni și față de natură trebuie să devină o rutină încă de la cele mai fragede vârste, căci acesta are un impact evident în succesul nostru. Nu trebuie să avem impresia că suntem perfecți și că nu mai avem nimic de studiat, căci viața este în așa fel făcută încât orice secundă să reprezinte ceva nou, ceva ce putem învăța și putem dezvolta cu timpul.

Nu trebuie să refuzăm informația, nici să o învățăm pe de rost, ci doar să o folosim în cele mai importante momente și mai ales în cel mai flexibil mod. Fiecare înțelege educația cum vrea, iar fiecare își poate crea propria educație, dar mereu trebuie să știm că “Omul e făcut să traiască între oameni. Prin urmare, ori îl educi, ori îl suporti.”(Marcus Aurelius).

Alex Gurău, clasa a IX-a A

❖ *O călătorie cu C.F.R.*

C.F.R.-ul (Căile Ferate Române) este una dintre cele mai mari rețele de transport în comun și totodată una dintre cele mai vechi din România. A fost înființată în anul 1880 (pe 1 aprilie) și după revoluție nu s-au făcut investiții semnificative:

- vagoanele sunt vechi;
- băile sunt murdare;
- nu se respectă locurile pe care fiecare individ trebuie să îl ocupe;
- se vând bilete peste numărul de locuri disponibile și de aceea uneori trenul este supra aglomerat;
- etc.

Toată lumea a văzut sau măcar a auzit de situația trenurilor din România și aceeași lume se și plânge din această cauză. Aceleași probleme pe care toată lumea le știe DAR nimeni nu a luat atitudine. Se pare că deși nu ne convine cum este tratată această situație suntem deja obișnuiți și ne-a intrat în rutină.

Foarte multe lucruri ar putea fi schimbate chiar dacă nu sunt bani pentru cumpărarea unor noi trenuri. Din propria experiență pot spune că există foarte multă indiferență în ceea ce privește transportul în comun.

Multe scandaluri au implicat și această societate dar tot nu s-a ajuns la un nivel mai decent. Un exemplu de conflict este cel în care a fost implicată noua lege care prevede curse gratis pentru studenții de orice vârstă deoarece aceasta are multe lipsuri și poate fi exploatată de către toată lumea.

Duculeț Ioan Norbert Clasa a XI-a A

CREAȚII PROPRII

❖ *Un tablou pictat instant numit, fotografie*

Fotografia este o artă, iar pentru mine reprezintă o parte din viață... Într-o zi de vară, pe când aveam 13-14 ani, mama mi-a cumpărat primul meu aparat DSLR

profesional. În momentul în care am făcut prima fotografie, am simțit cum sufletul meu se umple de o bucurie de care nu prea eram conștient, nu știam să o interpretez. Și am continuat să fac ce-mi plăcea. Cu cât am crescut, cu atât am căutat să aflu mai multe despre fotografie, să întreb, să admir, să învăț, pentru ca din iulie 2014, după mulți ani de așteptare, speranțe, vise, să ajung fotograf amator experimentat. Istoria mea în fotografie este una foarte recentă. Am început acum aproape trei ani. Primul an a fost mai mult de tatonări și de furat meserie. Abia în al treilea an am ajuns la ceea ce s-ar putea numi fotografie profesionistă. Pasiunea a venit treptat.

Pe lângă efectul relaxant, beneficiile fotografiatului asupra organismului sunt numeroase. În ultimii ani, nu puțini sunt cei care au îmbrățișat meseria de fotograf și principalul motiv este pasiunea pentru arta fotografică. Este adevarat că fotografia a devenit și un trend, însă pentru mine nu este vorba despre modă sau moft, ci de pasiune și devotament și, mai mult, de dorința de a comunica sentimentele imortalizate și celor din jur, pentru că o fotografie bună transmite celor care o privesc emoții nebănuite. Mai mult decât genul fotografic, contează povestea din spatele oricărei fotografii, fie ea jurnalistică sau natură statică. Nu există bine și rău. O fotografie bună este una care place, atât mie cât și celor care o vizionează. Fotografia este pasiunea de a comunica altei persoane emoțiile stârnite de un subiect, iar dacă mie îmi place ceva, vreau să arat și altor persoane acest lucru prin fotografie.

Îmi place să ies pe străzi la vânătoare de imagini, să filtrez haosul aparent din jurul meu și să concentrez totul într-un moment. Din orice colț ai privi natura, aceasta este foarte darnică. La prima vedere, fotografia de peisaj pare una simplă și la îndemana tuturor, dar trebuie simțită și întotdeauna bine gândită. Fotografia este arta de a comunica pasiunea voastră și trebuie să fiți pasionați de subiectul pe care-l fotografiați. Dacă sunteți pasionat, veți obține rezultate foarte bune, dacă nu, nu! Munca înseamnă să prinzi animalele alea în mediul natural, nu în spatele grătilor, înseamnă să mergi în biserică aia de 5 ori pentru a analiza lumina,

zonele din ea, potențiale puncte de stație. Munca înseamnă să te trezești la 4, să mergi 5 km ca să prinzi răsăritul.

„Fotografia este o artă care în anumite situații cere sacrificii. Uneori trebuie să renunți la comoditate și amânare pentru a surprinde un cadru care nu se mai repetă niciodată”. (Cristian Balate).

V-ați întrebat vreodată de ce pictura *Noapte Înstelată* este atât de faimoasă? Internetul este plin de astfel de opere, dar de ce să nu pătrundem în adâncul semnificației lor, și bineînțeles, să înțelegem și viziunea creatorilor acestora. Cum a fost arta modernă influențată de munca acestor mari artiști?

GABRIEL-CODRIN VOȘLOBAN Clasa a XI-a A

❖ *Omul din spatele nopții*

Creatorul *Noptii Înstelate* este pictorul olandez Vincent Van Gogh, fiind unul dintre cei mai semnificativi reprezentanți ai Postimpresionismului. Acest current artistic își are rădăcinile în Franța și se manifestă în perioada cuprinsă între 1880 și 1910. Postimpresioniștii erau de fapt câțiva artiști independenți care s-au revoltat împotriva limitelor impuse de Impresionism. Câțiva dintre marii pictori postimpresioniști sunt Camille Pissarro, Paul Gauguin, Georges Seurat, Paul Signac, Henri de Toulouse-Lautrec, Maurice Denis, și nu în cele din urmă Paul Cézanne. Ei au adoptat un stil care se concentra pe elemente emoționale, simbolice și spirituale, caracteristici ce îi lipseau Impresionismului. Se consideră că Postimpresioniștii au deschis calea artei moderne.

Chiar asta a făcut și Vincent van Gogh. Nu este dificil de observat faptul că stilul său este unic. La început, ca și instrumente folosea creionul, creta neagră, albastră și roșie, tușul și cărbunile. Lucrările lui erau făcute pe diverse feluri de hârtie, folosind orice material pe care îl avea la dispoziție. Culorile închise se potriveau perfect cu subiectele desenate la acea vreme (de exemplu, minerii din Borinage). În 1886, când s-a mutat la Paris, influența impresioniștilor s-a reflectat și în lucrările sale. Paleta sa a devenit mai deschisă; roșu, galben, portocaliu, verde și albastru fiind culori nelipsite din aceasta. A adoptat și tehnica

pointillism-ului(vizibilă în autoportrete), dar avea și urme de impasto. Pânzele sale au început să devină dinamice, îndrăznețe și păreau să prindă viață. De asemenea, Vincent începuse să reproducă stampele japoneze oferite de Père Tanguy. “Am reușit să cânt prin culorile mele un cântec de leagăn?”-Vincent.

Când Van Gogh s-a mutat la Arles împreună cu Paul Gauguin, i-a preluat tehnica. Deci, picturile sale erau mai atractive, dar mai puțin realiste. Atunci, Vincent era singurul pictor care folosea culorile pentru a capta o stare sau un sentiment, decât folosindu-le pentru a reda ceva real. Cât timp a fost internat la sanatoriul din Saint-Rémy-de Provence, el a pictat cele mai celebre opere ale sale. Crizele sale de epilepsie și-au pus amprenta asupra pânzelor. Picta aproape un tablou într-o singură zi, și începuse chiar să își înghită culorile în timpul unei crize. După cum știm, linia dintre o boală mintală și creativitatea artistică este foarte subțire. Toate emoțiile și suferința trăite de Van Gogh în acea perioadă sunt mai mult decât vizibile în tablourile și schițele sale. În pânzele lui au apărut deodată prea multe culori și prea multe stele; s-a gândit prea mult la infinit. O dată le auzi pe călugărițele de la sanatoriu vorbind despre tablourile lui; se întrebau dacă picta pentru că era nebun, sau era nebun pentru că picta.

Sensibilitatea sa era prezentă nu numai în domeniul picturii, cât și în epistole. De-a lungul anilor, el corespondase cu fratele său, Theo. Când îi lipseau culorile, în scrisori era tot pictor. Theo era un negustor de artă de la compania Goupil, dar în ciuda faptului că Vincent îi trimitea toate pânzele sale, a reușit să vândă doar una cât timp a fost în viață. G. Albert Aurier scrie despre Vincent : “Ceea ce caracterizează creația pictorului Vincent Van Gogh este excesiva forță și violentă a expresiei. Prin afirmațiile categorice pe care le face asupra caracterului esențial al lucrurilor, prin simplitatea adeseori brutală a formei, prin pasiunea ce se degaja din liniile și coloritul lui, prin dorința nemăsurată de a privi soarele drept în față, pictorul se dovedește a fi un titan, un bărbat, un îndrăzneț, uneori violent, alteori de o delicatețe neprihănită. [...]Ceea ce caracterizează pânzele lui Van Gogh e studiul amănunțit al caracterului, continua căutare a esențialului în fiecare lucru, adâncă și aproape copilăroasa lui dragoste pentru natură și adevăr. Acest pictor viguros și sincer, cu sufletul iluminat, va cunoaște, oare, vreodată bucuria de a fi apreciat de marele public? Cred că nu. Vincent Van Gogh e prea

simplic și, în același timp, prea subtil pentru spiritul nostru burghez contemporan. El nu va fi niciodată pe deplin înțeles decât de confracții săi.”

De-a lungul vieții sale, a fost prea puțin apreciat de către public, dar opera sa și el ca persoană au avut un impact puternic asupra artei moderne. Acum este unul dintre cei mai cunoscuți pictori, oamenii îi văd operele peste tot, dar câți privesc oare în inima acestora? Câți îl văd pe adevăratul Vincent în pânzele sale? Vincent reprezenta arta de a face viață, arta de a fi nemuritor încă din timpul vieții.

„Poate că în sufletul nostru arde un foc puternic, dar nimeni nu vine să se încălzească la el” – Vincent . El simțea într-adevăr un foc, pe care nu îl putea stinge.

Sabău Rosina-Elena Clasa a X-a A

❖ *A ieși de sub control-Imperfectă*

Descriere:

Amintirile imperfecte mi-au fost șterse.

Acum ei cred că sunt marioneta lor perfectă ,dar ei nu știu ce este cu adevărat PERFECT, și nu mă voi lăsa controlată.

Eu sunt perfectă ,fiindcă eu sunt imperfectă.

Primul capitol

Ceață... Totul era scufundat într-o ceață ștersă care îmi acapara memoria. M-am trezit de parcă m-aș fi trezit pentru prima oară, parcă ceva din mintea mea lipsea, dar chiar nu știam ce. Era ca o bucată ruptă , pierdută din memorie, o bucată semnificativă și totuși de nerecuperat.

Pe lângă fumul ce îmi invadea memoria și nu mă lăsa să mă uit în ea, ochii mei se chinuiau să disimuleze obiectele și culorile din jurul meu, încețoșați probabil din pricina somnului excesiv de care cred că am avut parte. După aproximativ un minut de acomodare aceștia au început să remarce ceva mai mult decât albul luminii care venea dinspre becul de deasupra mea. Totul din jurul meu era gri, un gri perfect, mat, o nuanță echilibrată care te făcea să îți dorești să o

privești, care îți alina privirea, era liniștitor, fermecător, sau cum am mai menționat : perfect.

Uitându-mă mai atent am putut observa aspectul de spital pe care îl avea această cameră, dar și faptul că nu eram singură în încăperea gri, eram zece persoane. Cinci fete și cinci băieți. Cu toți aveam atașate la mâini câte o perfuzie prin care era transportat în venele noastre un lichid verde aprins.

Am realizat, privind cu atenție expresiile de pe chipurile vecinilor mei de salon, că nu eram singura care nu își mai amintea nimic, nu eram singura căreia îi era frică de ceea ce se întâmplă în acest loc sinistru și necunoscut, și nici nu eram singura care își pune atâtea întrebări. Vedeam că nimeni nu se mișcă, uni își înfipseră degetele în cuvertura patului încercând să își înăbușe țipetele de frustrare sau nevoia de a se ridica și a fugi, alții doar se uitau fix într-un punct cu privirea pierdută, iar toți tăceau mâlc, poate pentru că le era la fel de frică pe cât îmi era și mie, presupun.

Deodată ușa salonului se deschide, întrerupându-mi gândurile, iar pe aceasta intră zece persoane, aranjate în șir indian, de sex feminin și masculin, îmbrăcate din cap până în picioare într-o uniformă de aceeași culoare ca a lichidului din perfuzii, ținând în mână câte un set de haine gri. La fiecare dintre noi s-a oprit câte unul, așezând hainele pe noptiera de lângă pat și scoțându-ne perfuziile cu o inexplicabilă tandrețe.

Lângă patul meu a venit o fată frumoasă, înaltă, cu părul roșu ca focul și ochii verzi asemenea mugurilor de stejar, cu vârsta cuprinsă aproximativ între șaisprezece și optsprezece ani.

- Uite, îmbracă-te cu aceste haine, grăbește-te! Îmi ordonă aceasta pe un ton aspru, fără pic de emoție în el .

- Stai! am spus eu cu o voce răgușită, dar mai degrabă supărată . Ce se întâmplă? Cine ești? Cum mă cheamă? Unde sunt? De ce nu îmi amintesc nimic ? Întreb eu în minte, abținându-mă să rostesc acest lucru cu voce tare.

- Eu sunt Selena și sunt vindecătoarea ta, mi-a spus ea cu un ton glacial, la restul întrebărilor ți se va răspunde la cunoaștere.

Oare ce este această cunoaștere? De ce îmi poate da ea toate răspunsurile și nu poate să mi le dea Selena? De ce nu primesc nici un răspuns valid la întrebările mele?

Cu greutate și cu silă mă ridic de pe patul meu și înșfac setul de haine de pe noptieră. Vreau să pun un picior în fața celuiilalt, însă pământul se gândește că i-ar prinde bine o îmbrățișare așa că mă atrage spre el. Toți colegii mei de salon încep a râde, însă vindecătorii acestora îi liniștesc spunându-le să tacă.

- Am început cu dreptul , nu-i așa? Spun eu chinuindu-mă să mă ridic.

- De fapt, ai început cu podeaua, zice o fată blondă din dreapta mea.

Felicitări mie, deja m-am făcut de-a binelea de răs.

Încerc să ocolesc râsetele și să mă îndrept spre vestiar, când ajung acolo trântesc hainele pe un scăunel așezat acolo special pentru ele . Cât de rapid reușesc îmi dau jos roba aceea stupidă și mi-am luat pe mine hainele primite.

În grabă mă duc să mă așez în șirul indian pe care l-au format fetele, după noi urmând șirul indian al băieților, iar înaintea noastră vindecătorii.

Am început sa mergem la pas egal , fără ca nimeni să nu spună nimic. Liniște .Tot ce se auzea erau pașii noștri. Era înfiorător.

După ce am cotit de doua ori stânga și odată dreapta am intrat într-o încăpere imensă, unde erau zece uși metalice, deasupra cărora erau gravate câte o mână care ține un simbol, iar deasupra ușii din mijloc era asamblat un ecran imens pe care era afișat un simbol bizar și totuși atrăgător, două pătrate identice și un cerc între acestea, sincer, sunt foarte curioasă să aflu ce înseamnă.

Mi-am mutat privirea de la design-ul încăperii în care ne aflăm la femeia din fața noastră, care, inexplicabil, când am intrat nu am observat-o. Este cu adevărat o persoană frumoasă, chiar dacă chipul ei te trimite cu gândul că ar avea undeva pe la patruzeci de ani, cel mult. Are părul blond-auriu prins într-un coc care îi ținea toate firele la locul lor, fără cale de scăpare, ochii de-un albastru metalizat și este îmbrăcată într-o rochie albă care îi ajungea până la genunchi și care avea exact același semn ca cel de pe ecran, pe partea stânga de sus a rochiei.

Printr-o simplă mișcare din mână a făcut ca toate zgomotele din jur, puține ce-i drept, să se oprească brusc, iar toată lumea și-a îndreptat atenția spre aceasta.

Cu o voce caldă și sigură a spus deschizându-și mâinile în fața noastră:
- Bine ați venit în Perfectworld !

Iamandi Andra – Ioana Clasa a IX-a A

❖ *Trăirile cititorului*

Pentru mulți oameni, cititul reprezintă o activitate banală, ce este considerată o pierdere de timp și de energie. Dezaprob total aceste vorbe. Pe lângă avantajele oferite, cum ar fi îmbogățirea vocabularului și a culturii generale, cititul ne antrenează și din punct de vedere psihic.

Cititorii consideră că lecturarea unei cărți este o criză existențială. Cartea poate fi începută cu o stare de entuziasm. Dar să nu credeți că așa va fi pe tot parcursul ei. Răsturnările de situații nu ezită să apară, astfel fiind introduse cele mai multe stări: cea de șoc, care îl determină pe cel care citește să închidă cartea pentru scurt timp, admirând pereții, gândindu-se dacă a văzut bine ce scrie; starea de furie, în caz că plot twist-ul (schimbarea bruscă) este centrat pe evoluția unui personaj care se știa că are trăsături pozitive de caracter, dar a reieșit exact opusul. Nu lipsește nici sentimentul de nerăbdare, în momentul în care acțiunea devine din ce în ce mai alertă, iar naratorul știe că nu se poate opri tocmai în acest punct și că va sta oricât timp va fi nevoie ca să termine de citit, chiar dacă a doua zi nu va putea ține ochii deschiși deloc, iar starea lui psihică ar putea reprezenta o învălmășeală de emoții.

Însă cea mai grea parte din lecturare nu este schimbarea stărilor (s-ar putea spune că la o carte foarte bună ar trebui să fie inclusă această parte), ci de moartea personajelor principale sau a personajelor preferate se tem cel mai mult

cititorii. Nimic nu se compară cu această trăire dureroasă, ce se alege cu un ocean de lacrimi și cu întrebarea „De ce autorul/autoarea s-a gândit să își tortureze cititorii?”, iar majoritatea autorilor au un zâmbet malițios când scriu morțile personajelor. Sarah J Maas, autoarei seriei fantasy „Tronul de Cleștar” are o vorbă care ilustrează tristețea și amărăciunea copleșitoare a cititorilor: „My hair is so silky from the tears of my readers”.

După terminarea lecturării, cititorii meditează asupra lucrurilor descoperite în carte: acțiunea, relațiile între personaje, mesajul transmis. Acesta este circuitul trăirilor unui narator pentru majoritatea cărților. Sper că ați trecut prin el și v-am convins de adevărata semnificație a cititului.

Mutică Andreea,clasa a IX-a A

RECENZII

Titlu: Graffiti Moon

Autor: Cath Crowley

Attention! There may be spoilers ahead.

Deși tema poate părea una tipică cărților cu adolescenți, Graffiti Moon reușește să capteze atenția datorită personajelor bine conturate și descrierii realiste realizată de autor . Firul poveștii îi urmărește pe Lucy și Ed, doi adolescenți care se refugiază în artă. Ed este un artist care pictează pereți sub numele de Shadow, la care prietenul său, Leo, adaugă versuri. Lucy, de asemenea o artistă, suflă baloane de sticlă la atelierul lui Al pentru proiectul ei de final la arte în timp ce încearcă să îl găsească pe Shadow. Dar dacă ei au avut deja o întâlnire care s-a terminat ciudat? Asta deja schimbă puțin tema tipică cărților adolescente menționată mai sus.

În opinia mea, Ed este cuprins de sentimente contradictorii: de nevoia veșnică de bani, de moartea lui Bert, de lipsa unui tată, de pierderea lui Beth și desconsiderarea continuă de sine. Cu toate acestea, el pare să uite de toate când

este cu Lucy, lucru pe care îl și afirmă. Însă Beth revine susținând că vrea să se împace cu el.

Lucy, este, de altfel, specială, ca și majoritatea fetelor protagoniste. Ea, împreună cu Jazz și Daisy sunt trioul complet. Jazz este cea impulsivă, Lucy este romantica visătoare, iar Daisy este cea cu un iubit care îi aruncă ouă în față de ziua ei. Deși au scopuri diferite, Jazz e de părere că Ed, Leo și viitorul fost iubit al lui Daisy, Dylan, sunt ocazia perfectă pentru a le îndeplini în ultima noapte a clasei a doisprezecea.

Lucrurile se complică astfel, pentru cei trei băieți care plănuiesc un jaf în acea noapte.

O furgonetă roz de pierdut urma și o rulotă pictată de un băiat prea trist se adaugă situației rezultând astfel o seară indimenticabilă.

Și cu toate astea, Ed se regăsește, Leo mărturisește, Lucy înțelege, Jazz are parte de monologul ei, iar Daisy și Dylan ajung la un consens. Este o carte cu un final iridescent.

Larisa Tiriplic Clasa a IX-a A

Titlul cărții: Îți voi dăruia soarele

Genul cărții: Young Adult, Fiction, Romance, LGBT

Număr de pagini: 416

Editura: Epica

„Îți voi dăruia soarele” este o carte contemporană ce nu trebuie să lipsească din lecturile voastre, cu atât mai mult dacă sunteți iubitori de ficțiune pentru adolescenți și de cărți romantice.

Povestea cărții este centrată pe gemenii Jude și Noah, ce sunt de nedespărțit până când, la vârsta de 14 ani, se îndepărtează foarte tare din pricina unor evenimente tragice care avea să îi separe și să îi schimbe pe ei înșiși. Acțiunea este prezentată din perspectivele celor doi, doar că vizunea lui Noah prezintă viața lor de dinaintea celor petrecute, atunci când Noah avea 13 ani, iar a

lui Jude cuprinde povestea de după, prezentul cărții fiind la vârsta când gemenii aveau 16 ani.

Perspectivile se îmbină perfect, ghidându-i pe cititori spre gândurile fraților, descoperind momente emoționante centrate pe conexiunea lor și, de asemenea, momente cu care orice adolescent se poate confrunta. Pe mine m-a captivat mai mult perspectiva fetei, deoarece mi-a plăcut modul ei de gândire și i-am admirat ambiția pentru a-și repara relația cu Noah după evenimentele petrecute. De asemenea s-a văzut o evoluție mare dintre Jude de 14 ani și cea de 16 ani.

Începutul cărții a fost mai greu pentru mine, până să intru în lumea fascinantă a romanului și să mă obișnuiesc cu stilul autoarei, care avea să devină unul dintre favoritele mele, accentuat de citatele inspiraționale de viață. Această carte m-a ținut în suspans pe aproape tot parcursul ei și, de asemenea, mi-a atins fiecare colțișor al minții, făcându-mă să râd, să plâng odată cu personajele. S-au abordat subiecte importante, cum ar fi iubirea, moartea, familia, prietenia, adolescența, din care am învățat diferite lecții de viață.

„Îți voi dăruî soarele” este un roman electrizant, o explozie de culori și lumini, de care te vei îndrăgosti iremediabil, care îți arată ce este iubirea, că totul are o rezolvare dacă spui adevărul și care te va ține cu sufletul la gură, încât nici măcar nu vei realiza că tot dai paginile, pentru a descoperi mai mult din tainele cărții și pentru a-ți umple mintea cu ele.

Citate:

„Când gemenii sunt despărțiți, sufletele lor pleacă pe furiș pentru a se regăsi”.

„Sufletul lui ar putea fi un soare. N-am mai întâlnit niciodată o persoană care să fi avut un soare ca suflet.

„Repede, pune-ți o dorință. Riscă o dată (sau de două ori sau de trei ori sau de patru ori). Creează lumea din nou!”

„Ne dorim cu mâinile, asta facem ca artiști.”

„Expirăm împreună, apoi inspirăm împreună, expirăm, inspirăm, înăuntru și afară, afară și înăuntru, până ce nici copacii nu-și mai amintesc ce s-a întâmplat

ieri în pădure, până ce vocile părinților noștri trec de la furie la muzică, până ce nu mai suntem doar de-o vârstă, ci și o singură persoană completă, desăvârșită. ”

Mutică Andreea, clasa a IX-a A

ȘCOALA NOASTRĂ...

❖ *Cunoaște-ți Constituția!*

Proiectul „Cunoaște-ți Constituția!” desfășurat în perioada 13-24 septembrie 2016 a unit participanți din majoritatea cotloanelor țării la Costinești, un loc absolut pustiu și relaxant în off-season.

Desfășurat în cadrul Erasmus+, proiectul a urmărit familiarizarea tinerilor participanți cu Constituția României și legăturile ei cu Uniunea Europeană. Proiectul s-a desfășurat conform unui program prestabilit, potrivit nevoilor fiecărui participant.

De ce?

Conform unui sondaj elaborat de Institutul Român de Informare și Strategie în perioada 19-20 februarie 2015 se constată faptul că pe plan național, cunoașterea drepturilor și obligațiilor cetățenești în rândul tinerilor este foarte redusă. Se observă faptul că tinerii cu vârstă cuprinsă între 18 și 35 de ani au cele mai puține cunoștințe în domeniul Constituției.

Un exemplu elocvent în acest sens este reprezentat de faptul că dintre aceștia doar 4,1 % dintre ei au citit Constituția României în totalitate, 39,6 % au citit-o parțial în timp ce cea mai mare parte din ei, și anume 56,3 %, nu au citit Constituția deloc.

Despre ce a fost proiectul nostru...

Scopul proiectului nostru a fost organizarea unei întâlniri de tineri din diferite părți ale țării, cu vârste între 16 și 30 de ani, într-un cadru non-formal, în Costinești, Constanta, în perioada 13–24 septembrie pentru a crea cadrul unui dialog structurat pe tema Constituției. În decursul proiectului, cei 40 de participanți coordonați de 2 membrii ai echipei de proiect și 8 lideri decizionali au realizat un draft de politică de tineret care a facilitat conștientizarea drepturilor și obligațiilor cetățenești și implicit cunoașterea Constituției. Acest proiect a implicat atât tinerii participanți, cât și liderii decizionali prin tranziția de la un proces teoretic la unul practic care a pus în vizor rezultatul de a da capacitatea tinerilor de a se implica activ și practic în formularea unei politici de tineret de interes național

Despre Erasmus+

Erasmus Plus (sau Erasmus+) este noul program al Uniunii Europene în domeniul educației, formării profesionale, tineretului și sportului. Acesta va integra șapte dintre programele europene de finanțare actuale: Învățare pe Tot, Parcursul Vieții, Tineret în Acțiune, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci etc. Erasmus+ va oferi unui număr de peste 4 milioane de europeni posibilitatea de a studia, de a se forma, de a câștiga experiență profesională și de a participa la programe de voluntariat în alte țări. Totodată va finanța parteneriate transnaționale între diferite organizații și instituții de educație, formare și tineret, cu scopul de a coopera și de a construi punți între sistemul educațional și câmpul muncii prin care să faciliteze acoperirea deficitului de competențe necesare astăzi.

De asemenea, va susține eforturile de modernizare a sistemelor de educație, formare profesională și tineret. În ceea ce privește sportul, programul va finanța activități sportive de masă accesibile publicului larg și proiecte transfrontaliere destinate promovării fair-play-ului și combaterii aranjării meciurilor, dopajului, violenței și rasismului.

Activități:

În ceea ce privește activitățile desfășurate pe parcursul celor 12 zile, în ultima, împreună cu grupa din care făceam parte, am realizat un epilog al proiectului, cu ce impact a avut asupra noastră și ce abilități am reușit să ne dezvoltăm :

„Salutare! Noi, grupul 3 format din frumoșii membrii Costi, Andreea, Diana, Vlad, Emanuel, Irina, David, Adrian și Alex veniți din regiuni diferite ale țării dorim să prezentăm plăcuta experiența a cunoașterii Constituției în cadrul proiectului Erasmus+ K3 „Cunoaște/ți Constituția”.

Proiectul s-a desfășurat în Costinești, însă putem spune că a început chiar dinainte de a ajunge în această locație, mai exact pe tren. Drumul plin de pripeții și voie bună ne-a ajutat la spargerea barierelor și formarea conexiunii între noi. Trenul ajunge în gară, entuziasmați coborâm și mirosul specific al mării ne copleșește. Ajungem la pensiunea în care suntem cazați și aflăm repartizarea în cameră, astfel reușim să ne împrietenim mai bine cu cei pe care nu îi cunoșteam. Odată acomodati cu locul de cazare, ne-am întâlnit cu toții și nerăbdători am mers spre plajă pentru a profita de vremea frumoasă a lunii septembrie care era de partea noastră și ne-am bucurat de valurile mării.

Deși primul contact a avut loc, iar noi am început ușor ușor să ne simțim în largul nostru alături de noile persoane pe care le-am cunoscut am continuat să apelăm la anumite jocuri și activități non-formale pentru a ne familiariza cu toate persoanele și pentru a reține numele lor. Putem spune chiar că una din activitățile preferate ale noastre au fost energizerele cu care începeam fiecare sesiune și care ne ajutau să trecem de momentele de timiditate și reținere față de ceilalți, mai ales că provenind din diferite regiuni ale țării nu ne cunoșteam și nu știam la ce să ne așteptăm din partea celorlalți. Energizerul nostru preferat a fost Mugachaga, care a constat în așezarea în cerc a tuturor și realizarea unor mișcări de dans amuzante, ulterior fiind nevoie să ne apropiem atât de mult încât la final cel din față se putea așeza pe genunchii celui din spatele său. Acest joc ne-a binedispus și a condus la întărirea relațiilor dintre noi.

Un alt energizer care a contribuit la menținerea bunei dispoziții este cel în care eram adunați în cerc și fiecare dintre noi executa o mișcare de dans specifică

lui, după care tot grupul trebuia să o imite simultan, iar ulterior fiecare dintre noi imita mișcărilor celor trei anteriori lui.

Acestea ne-au ajutat să ne menținem voia bună, însă activitățile din care am avut cel mai mult de învățat au fost cele legate de munca în echipă într-un cadru non-formal. Acestea au presupus formarea unor echipe diferite de fiecare dată și au avut subiecte diferite care au cuprins de la drepturile și îndatoririle fundamentale prevăzute în Constituție și până la structura formelor de guvernământ ale țării. De asemenea, am avut sesiuni individuale în care am studiat diferite aspecte legate de Constituție. Facilitatorul nostru, Dan ne-a ajutat constant în organizare și a contribuit foarte mult la îmbogățirea bagajului de cunoștințe pe care îl deținem. Fiind un bun orator, ne-a captat mereu atenția și a știut să gestioneze situațiile în așa manieră încât am avut mereu câte ceva de învățat.

Pe de altă parte, liderii decizionali au avut un impact semnificativ în înțelegerea noastră asupra procesului de modificare a Constituției. Pentru aceasta am întreprins o sesiune de simulare a modificării a Constituției în care liderii decizionali s-au implicat activ și ne-au explicat aspectele pe care le presupune un asemenea demers. În această activitate ne-am împărțit în Camera Deputaților și Senat, reușind să lucrăm și să colaborăm într-o asemenea manieră încât în unanimitate am ajuns la o propunere de schimbare a Constituției.

Putem spune că prin intermediul acestor activități și lucru în echipă am reușit să ne dezvoltăm abilitățile de interacțiune, vorbit în public și înțelegerea mai bună a unui act normativ. Totodată am realizat faptul că mulți dintre termenii cu care ne-am confruntat deși ne erau familiari, aveam o înțelegere oarecum greșită a înțelesului lor, iar prin intermediul acestor jocuri, am dobândit o înțelegere mai clară asupra lor. Mai mult decât atât am devenit mai conștienți cu privire la drepturile noastre, dar și de obligațiile pe care le avem.

Un alt aspect important de menționat este cel cu privire la timpul liber, timp în care atât cât ne-a permis vremea am profitat și l-am petrecut la plajă unde am avut parte de momente foarte frumoase. În serile libere am avut parte de petreceri în care ne-am distrat pe măsura muncii depuse de peste zi și am reușit să legăm relații de prietenie cu participanții proiectului. Am avut chiar și seara talentelor în care cei mai curajoși și talentați ne-au bucurat cu actele lor. Fie că au

dansat, cântat sau au jucat teatru fiecare a avut farmecul lor și toți au fost câștigători la final. Astfel, am descoperit mai bine talentele și pasiunile colegilor noștri de proiect.

Munca în echipă pe care o desfășuram pentru crearea prezentărilor era foarte utilă în a ne cunoaște mai bine unii pe alții, însă un alt mod de a crea o atmosferă mai plăcută și mai degajată a fost cel legat de jocul prietenului secret. Acesta funcționa în felul următor: fiecare dintre noi a extras în prima zi a proiectului un bilet cu numele altui participant, iar pe toată perioada lui avea rolul de a-l face să se simtă special prin diverse atenții sau gesturi la alegerea lui. Creativitatea participanților a ieșit la iveală, în fiecare seară în momentul în care erau distribuite așa numitele cadouri din cutia prietenului secret, eram foarte surprinși de obiectele primite, farmecul constând în faptul că nu știam de la cine le-am primit, ceea ce ne intriga și mai mult.

În cadrul proiectului „Cunoaște-ți Constituția” ne-am dezvoltat competențe care ne vor ajuta în viața noastră profesională precum abilități de comunicare în limba nativă, de vorbit în fața unui public, de a crea o prezentare și de a ne înțelege mai bine drepturile și îndatoririle pe care le avem. Pe lângă acestea însă, ne-am dezvoltat și în plan personal prin intermediul prieteniiilor pe care le-am legat, am învățat să fim mai toleranți în condițiile în care eram 40 de tineri cu 40 de caractere diferite și 10 lideri decizionali care au reușit să țină ritmul cu noi.

Totodată, putem spune că am descoperit lucruri despre noi pe care nu le știam și am devenit mai conștienți de calitățile noastre, dar și de lucrurile la care mai avem de îmbunătățit.

Ceea ce putem spune cu siguranță este că acest proiect a contribuit la dezvoltarea noastră și că ne dorim să mai participăm în asemenea proiecte în care putem învăța numeroase lucruri utile într-un mediu non-formal, care a presupus în cazul de față un cadru atât de prietenos și unde am cunoscut oameni frumoși. De aici plecăm cu amintiri plăcute și cu entuziasm, ca pe viitor să devenim cât mai activi în domeniul public și să inițiem propuneri prin intermediul cărora tinerii ca noi să devină mai conștienți de drepturile și îndatoririle lor în calitate de cetățeni.”

CONCURSURI

❖ *Acceptare..*

Sunt trist copil, de ce-aș fi vinovat,
Că Dumnezeu așa m-a dat
Pe-acest pământ fără de milă,
Mă-ntreb de ce? Sunt o copilă!
Am doi părinți, trei frați în ajutor
Nevrând, tulbur liniștea lor.
Dar mă iubesc făr' de hotar
Și le ofer dragostea mea în dar.
Nu văd acum și rău îmi pare.
Ci doar în vis lumină și soare.
Și simt mirosul florilor,
Aud zumzetul albinelor,
Trăiesc în lumea mea de vis,
Doar cu speranță și flori de cais.
Lumea aș vrea să mă înțeleagă
Prietenia să o aleagă,
Să mă-ndrume, să mă știe
Că am și eu copilărie!
Și-s doar un copil, știi bine!
Special. Sunt o minune!
Ca și voi mă joc, visez,
Am prieteni, chiar dansez.
Sunt o fată oarecare
Și mă pot plimba prin soare
Oameni buni doar acceptați
Și iubire arătați!

CURIOZITĂȚI

❖ *TED (Technology, Entertainment, Design-Tehnologie, Divertisment, Design)*

Constă într-o serie de conferințe globale organizate în fiecare an cu scopul de a raspândi idei din diferite domenii care merită promovate , acestea fiind susținute de asociația americană non-profit, Fundația Sapling din New York. Aceste evenimente au apărut cu 25 de ani în urmă și au continuat să ia amploare până în zilele de astăzi. La aceste conferințe iau parte, în general, antreprenori, jurnaliști, activiști, artiști, scriitori, filosofi, medici, sportivi, precum și multe alte persoane cu diverse specializări, ce discută despre diferite teme și idei accesibile , pe înțelesul tuturor, ca de exemplu:soluții cu privire la prevenirea unor boli, avantajele, precum și dezavantajele tehnologiei moderne, cele mai plictisitoare dar și cele mai interesante canale de televiziune din lume etc.

Printre personalitățile care au luat parte la aceste evenimente de-alungul timpului, se regăsesc : Bill Clinton, Bill Gates, Sir Richard Branson, Philippe Starck , Mark Zuckerberg, Chimamanda Ngozi Adichie, Sam Hill, Michael Jordan și Bono, având cu toții un scop comun și anume:să promoveze și să incurajeze populația să-și exprime opiniile și interesele în orice domeniu. Trebuie să admit că, atunci când am auzit prima oară de aceste evenimente am crezut că voi asculta discursuri clișeice despre cât de ușoară este viața dacă muncești precum și alte astfel de prelegeri susținute cu scopul de a te motiva , dar care, de fapt, te fac să crezi că nu ai suficiente calități pentru a excela. Spre surprinderea mea, discursurile susținute în cadrul acestor conferințe sunt amuzante, educative, inspiraționale și, nu în ultimul rând, motivaționale, iar cei care le susțin, cu toate că sunt oameni de succes , nu uită să menționeze de greutățile precum și de eșecurile de care au avut parte, dar care nu i-au împiedicat să-și continue cariera.

Eu recomand cu incredere vizionarea acestor conferințe deoarece îți dezvoltă cultura generală și îți pot trezi interesul în anumite domenii, ajutându-te

astfel sa te decizi ce vei face în viitor. Nu în ultimul rând, însă, te ajută să fii mai încrezător în ceea ce privește abilitățile și talentele tale, încurajându-te să fii optimist, fiindcă orice pasiune ai avea și oricât de neânsemnată ar părea pentru ceilalți, trebuie să continui și să nu renunți la ideile tale oricât de absurde ți s-ar părea. Așa cum spunea și Einstein: „Dacă o idee nu ți se pare absurdă la început, atunci nu are nicio șansă să fie realizată.”. Astfel că, dacă v-am trezit interesul și considerați că merită să ascultați discursuri sincere și interesante cu privire la diferite domenii și actualități, accesați www.ted.com.

Negru Carina Clasa a IX-a A

❖ *Prison Break*

Prison break este unul dintre serialele de top care încă din anul 2005, anul în care acest serial și-a făcut apariția, a continuat să captiveze lumea și chiar "Să creeze dependență", după spusele unui tânăr student și nu în ultimul rând reușește să se bucure de succes la nivel mondial.

Serialul "Prison Break" a fost difuzat în perioada 2005-2009, timp de 4 sezoane, de televiziunea FOX. Seria urmărește parcursul lui Michael Scofield în încercările de a-și salva fratele, pe Lincoln Burrows, condamnat la închisoare pe nedrept. Scofield pune la cale un plan de evadare într-o luptă contracronometru, fiind nevoit să deslușească labirintul conexiunilor închisorii cu spațiul extern în mai puțin de o lună.

Pentru a-și ajuta fratele, Michael încscenează un jaf, intrând la închisoare alături de Lincoln. Deși este pus în tot felul de situații periculoase, personajul refuză săucidă, găsind mereu o alternativă pentru a rezolva situația, dar fără să-i rănească pe ceilalți. Am admirat foarte mult personalitatea sa, pentru că scenariștii au proiectat întotdeauna o balanță a moralității în jurul deciziilor sale. Chiar dacă nu a apăsător pe trăgaci, au existat victime colaterale acțiunilor sale de a-și apăra fratele, lucruri pe care le regretă însă.

Omniprezența problematicii binelui și a răului nu este portretizată doar prin intermediul oamenilor percepuți ca fiind buni sau bine intenționați ori a personajelor antagonice. Show-ul proiectează aceste aspecte în fiecare personaj, la fel ca în realitate. Altfel spus, “Prison Break” transmite griu-ul din viața personajelor, nuanțele care fac diferența și se întrepătrund.

Practic, întregul serial este o teorie vizuală a moralității, un studiu despre părțile rele ale oamenilor buni sau laturile sensibile ale celor răi, exprimate prin protejarea celor dragi. Îmi amintesc de o replică de-a lui Michael :

„E clar că mi-ai subestimat greșit intențiile de-a merge până-n pânzele albe pentru a-mi scoate fratele din închisoare.”

Serialul m-a determinat să-mi pun tot felul de întrebări și să caut cifrul răspunsurilor și e clar că multora dintre ele nu le-am descoperit toate piesele puzzle-ului sau m-am blocat pe la jumătate.

Prison Break nu este pentru toată lumea și cunosc mulți oameni care urmăresc tot felul de show-uri, de toate genurile, fără să găsească un motiv anume. Serialul acesta nu a existat doar cu scopuri comerciale, ci e unul care te pune pe gânduri, lasă amprente asupra ta, asupra comportamentului tău. În primul sezon, Michael caută legăturile cele mai potrivite, analizează fiecare colțișor și te ține în suspans nu doar proiectul său de evadare și amenințarea morții fratelui său, cât presiunea imprezibilului care apare fără să țină cont de antecedente sau repercusiuni.

Sezonul doi este unul al libertății și eliberării, al regăsirii de sine. Sezonul 3 intervine, iar Agent Kim le dă totul peste cap celor doi frați. Drept urmare, Lincoln reușește să scape de poliție, pe când Michael preia vinovăția crimei asupra lui și este trimis în închisoarea Sona Prison, cea din care nimeni nu reușise să evadeze vreodată. Lincoln se zbate să-l salveze din exterior, trecând prin momente dramatice.

Pe parcursul întregului sezon 4, Michael își concentrează forțele de a-i descoperi pe cei doi și a o pedepsi pe cea care i-a ucis femeia iubită într-un mod atât de nemilos. Surpriză însă, Gretchen îi dezvăluie că Sara nu este moartă, iar totul a fost o înscenare pentru a nu-și pierde credibilitatea în fața lor. Au urmat apoi încercări de a demasca fărădelegile celor implicați în *The Company*. Până

când Michael recunoaște că a obosit să tot fugă. Deși credeam că în sfârșit plămânii mei pot respira fără să fie agresați de conflictele nerăbdării și ale stresului (da, toate cele patru sezoane au fost incredibil de stresante și chinuitoare), moartea lui Michael a fost, cumva, previzibilă. Și e ciudat, cel puțin pentru mine. Simbolul ușii închise reprezintă neputința cu care este fulgerat Lincoln, aflat în imposibilitatea regretată de a-și salva fratele.

Un ultim detaliu adăugat acestui serial este faptul ca deși se credea ca eroul principal, Michael Scofield a murit și că acest serial a ajuns la final, Prison Break încă continuă să uimească cu sezonul 5 apărut în luna Aprilie a acestui an. În încheiere, cred că impulsurile transmise de serial pe parcurs chiar creează dependență, este o calitate de care nu prea mai avem parte în producțiile noi care, în ciuda faptului că prezintă povești captivante, nu reușesc să intensifice acele senzații thrilling și să le transmită oamenilor din fața ecranelor. Frecvența pe care noi, telespectatorii, ne aliniem cu serialul este solidificată prin intermediul scenariilor, al acțiunii, al mesajului, al replicilor și al filozofiei expuse în "Prison Break".

Pavel Vlăduț-Adrian Clasa a XI-a A

❖ *Realitatea virtuală*

Realitatea virtuală (expresie provenită din engleză de la Virtual reality sau VR) se referă la ambianțe artificiale create pe calculator care oferă o simulare a realității atât de reușită, încât utilizatorul poate căpăta impresia de prezență fizică aproape reală, atât în anumite locuri reale, cât și în locuri imaginare.

Conform lui Michael R. Heim există următoarele genuri de VR:

- simulare
- interacțiune
- artificialitate
- imersiune
- teleprezență
- imersiune totală, cu întreg corp

Avantaje și dezavantaje:

Experiențele realității virtuale oferă modalități de modelare a comportamentelor complexe de sarcini performante, multe dintre acestea purtând riscuri de viață sau moarte în învățarea din lumea reală. În loc să pună un pilot novice pe avion, un simulator de realitate virtuală îi permite să învețe elementele de bază fără a pune în pericol pe sine sau pe alții.

Experiențele virtuale permit, de asemenea, studenților din domeniul medical să testeze abilitățile chirurgicale fără pacienți sau cadavre vii. În unele situații, VR oferă singurul mediu sigur în care să obțină aptitudini avansate sau chiar de bază, dar o experiență de masterat deplină necesită experiențe reale, mai degrabă decât modelate. VR care modelează lumea reală duce slab la rezultate de formare.

Simularea evenimentelor traumatice poate ajuta membrii serviciului militar să lucreze prin unele dintre efectele stresului posttraumatic de stres care rezultă din luptă. Același desensibilizare care devine un dezavantaj în jocurile sau divertismentul devine un avantaj atunci când VR plasează membrii serviciului în setări care se potrivesc circumstanțelor reale și le permite treptat să tolereze factorii de stres.

VR poate, de asemenea, să ajute la tratarea fobiilor, în special a celor care implică manipularea sau apropierea de animale, medii sau obiecte specifice. În cele din urmă, VR își asumă promisiunea în reabilitarea fizică, oferind pacienților posibilitatea de a rafina abilități într-o clinică de setare, înainte de a trece la echivalentul în viața reală. VR, care devine prea reală sau se desfășoară prea repede pentru a simula o experiență înainte ca pacientul să o tolereze, poate provoca dereglări în orice formă de tratament.

Unul dintre dezavantaje este acela că și pentru “veterani” în această categorie poate provoca senzații de greață și se poate ajunge la amețeli.

Recomandarea oamenilor de știință este de a nu folosi VR mai mult de 2 ore/zi.

Pop-Răzbuț Cristian și Turcu Robert

Clasa a XI-a A

❖ *Literatura stiințifico-fantastică*

Cu toții cunoaștem literatura SF, nu-i așa? Cum sa nu ! Jedi , nave spațiale , împușcături șmecherești , vârcolaci , uneori filme Marvel sau chiar DC (pentru conservatori), Katniss Everdeen și evident jabadahut.

Foarte simplu, nu-i așa? Nu.

Literatura stiințifico-fantastică este mult mai complexă de atât , chiar printre cele mai complexe tipuri de literaturi , aș putea spune.

Pentru început aș dori să clarific un lucru : LITERATURA STIINȚIFICO-FANTASTICĂ NU ESTE ACELAȘI LUCRU CU CEA FANTASY. Da, este adevărat că amândouă aparțin literaturii fantastice , însă diferențele dintre cele două nsunt majore.

Se consideră, de obicei, fantasticul apropiat de literatura SF dar se pierde astfel din vedere faptul că literatura de antipație are un context care nu e contemporan cititorului, și în care evenimentele care par iraționale în prezent sunt perfect justificate în acel context(tehnico-științific) viitor . Prin cuvinte mai simple : literatura SF are la bază teorii care pot avea loc, lucruri care par imposibil de înfăptuit , dar care ,de fapt , pot fi realizate în viitor , pe când fantasy-ul este bazat pe supranatural , lucruri neexplicabile ori aplicabile în oricare tip sau spațiu.

SF = APROAPE IMPOSIBIL

FANTASY = IMPOSIBIL

Este un gen artistic prezent cu precădere în literatură și cinematografie, a cărui temă principală este impactul științei și tehnologiei asupra societății și persoanelor.

O caracteristică unică a genului științifico-fantastic este comunitatea de fani foarte puternică, din care chiar mulți autori reprezintă o parte importantă. Mulți dintre cei interesați de acest gen doresc să interacționeze cu alții care au aceleași interese; în timp s-a dezvoltat o întreagă cultură a fanilor științifico-fantasticului. Grupuri locale de fani există în toată lumea; adesea aceste grupuri își publică propriile lucrări SF. De asemenea ei organizează și congrese de SF,

dintre care primul și cel mai mare este Worldcon; în Europa se organizează anual Eurocon. Și în România are loc un astfel de congres, numit RomcON.

În al doilea rând aș dori să vă prezint tipurile de SF , mai mult sau mai puțin cunoscute.

Mai jos puteți vedea o listă a tipurilor de SF :

- o Astrobiologie
- o Biologie sintetică
- o Biopunk
- o Catastrofă confortabilă
- o Cyborg
- o Distopie
- o Edisonade
- o Ficțiune clericală
- o Groază științifică
- o Guvernul mondial în științifico-fantastic
- o Hiperspațiu
- o Invazie extraterestră
- o Istorie alternativă
- o Multivers
- o Nanopunk
- o Opere Spațiale
- o Pământul gol
- o Roboți
- o Sitcom științifico-fantastic
- o Transumanism
- o Univers paralel
- o Utopie
- o Viață extraterestră
- o Western științifico-fantastic
- o Xenoficțiune

Dar evident nu voi vorbi despre toate . Voi scoate la lumină cele mai importante și populare tipuri de sci-fi.

Cyborgis și roboti

Desigur , între cei doi există diferențe , însă am vrut să îi comprim într-o singură idee pentru a se simți diferența.

Cyborg este un personaj din literatura de anticipație sub forma unui hibrid creier-mașină-microprocesor. Un Cyborg este un organism cibernetic (un organism care are atât sisteme artificiale cât și naturale).Termenul a fost inventat în 1960 atunci când Manfred Clynes și Nathan Kline l-au folosit într-un articol despre avantajele în spațiul cosmic ale unui sistem om-mașină ce se autoreglează.

Cărți/Romane grafice: Masamune Shiro - Ghost in the Shell ; Gray, Chris Hables. - Cyborg Citizen ; Politics in the Posthuman Age ; Haraway Donna - Simians, Cyborgs, and Women ; O serie completă de romane grafice despre preabine cunoscutul Cyborg din Tinerii Titani ; Ian McDonald – Necroville ; Roger Zelazny – Nemuritorul ; Philip Mann - Wulfsyarn

Robotul este un operator mecanic sau virtual, artificial. Robotul este un sistem compus din mai multe elemente: mecanică, senzori și actuatori precum și un mecanism de direcționare. Mecanica stabilește înfățișarea robotului și mișcările posibile pe timp de funcționare. Sensorii și actorii sunt întrebuințați la interacția cu mediul sistemului. Mecanismul de direcționare are grijă ca robotul să-și îndeplinească obiectivul cu succes, evaluând de exemplu informațiile senzorilor. Acest mecanism reglează motoarele și planifică mișcările care trebuiesc efectuate. Roboții cu formă umană sunt numiți androizi , nu cyborgi. În cazul androizilor este prelucrată și ideea de inteligență artificială , care nu se referă strict la a fi inteligent , ci la o mașinărie înzestrată cu emoții umane și care posedă liberul arbitru.

Cărți /Romane grafice: Issac Asimov-Eu robotul, Omul pozitronic,Soarele gol,Robotii de pe Aurora,Robotii si Imperiul,Cavernele de hotel,Povestiri cu roboți ; James Patterson – Robotii din familia mea; Stanilivsa Lemm-Cuberiada;

serii de romane grafice –Transformers, Robot Fighter; despre androizi : Debora Debriza-Mila 2.0, Matt Haig- Baiatul Echo (acestea sunt mai contemporane)

Călătoriile spațiale si ființele extraterestre

Suntem doar o mică picătură în marea ocean al universului , cum am putea să nu ne întrebăm niciodată : existăm doar noi în el? Încă nu avem un răspuns sigur , dar ne putem imagina mai multe scenarii, de aceea în literatura SF au fost introduse cărțile bazate pe ideea ființelor nepământene , și totodată au dat viață călătoriilor spațiale , cu care merg mână în mână.

De asemenea exista trei tipuri de extraterestra: viața extraterestră , invazia extraterestră și conviețuirea extraterestră.

Viața extraterestră (sau viața din spațiul cosmic) este la ora actuală doar o ipoteză conform căreia în Univers ar putea să existe și viața al cărei mediu natural nu este Pământul. Acest concept se referă la orice tip sau formă de viață, de la cele mai simple sisteme biologice (de ex. virusuri și procariote) până la cele mai complexe forme de viață cu inteligență proprie și organizare socială. Vârsta Universului, uriașă, precum și numărul enorm de sisteme stelare sugerează că dacă Pământul ar fi un model de corpuri cerești cu viață general valabil, atunci viața extraterestră ar trebui să fie întâlnită în Univers destul de des , iar noi încercăm din răspuțeri de a afla acest lucru , ceea ce a dus la crearea rachetelor și la planurile imaginative despre nave ori stații spațiale prin care putem ajunge la ei și să îi cunoaștem pentru a împărtăși cunoștințele pe care le deținem unii altora.

Chiar am ajuns în punctul de a ne imagina forme exacte ale lor , precum prea-bine cunoscutul marțian mic , cu mulți ochi, verde și cu capul mare. Tema SF despre viața extraterestră a dat de asemenea naștere temei conviețuirii extraterestre , care , din păcate , nu a fost îndeajuns evoluată , doar într-un procent foarte scăzut.

Cărți /Romane grafice: Andy Weir-Martianul; Issac Asimov –Imperiul.Praf de stele, O piatra pe cer; Lois McMaster Bujold-Cioburi de onoare; Stanisław Lem-Solaris ;

Invazia extraterestră este o temă comună în povestirile și filmele științifico-fantastice, în care o civilizație extraterestră invadează Pământul cu intenția de a extermina și a înlocui viața , de a subjuga umanitatea în cadrul unui sistem colonial , pentru a folosi umanitatea ca sursă de hrană, sau, uneori, de a distruge Pământul în întregime .

Cărți /Romane grafice: Damon Knight-Cum sa-l servesti pe om,Stephinie Meyer – The host ,Rick Yancey- Al cincilea val ; Mesajul lui Rael ; Contactul de pe planeta Ummo ; Profetiile Thiaouba ; Cartea Urantiei

Distopiile si utopiile

Acestea sunt categoriile mele preferate de sci-fi , care îmi antrenează cel mai mult gândirea despre comportamentul și viziunile pe care le are omul asupra societății în care trăiește și îmbunătățirea ei. Cum încercăm să facem perfect tot ceea ce avem , însă perfecțiunea este relativă și nu poate fi definită.

Utopia, în sensul cel mai larg al termenului, se referă la tentativa umană de a crea o societate perfectă, care nu există (încă). Ideile care ar putea schimba radical lumea noastră sunt denumite, adesea, utopice. "Utopia" în sens peiorativ desemnează orice idee prea avansată, prea optimistă sau lipsită de realism, care pare la un moment dat imposibil de realizat . Termenul se referă la agregări de indivizi care s-au strâns împreună pentru a crea asemenea societăți (societăți utopice, secte)

Cărți /Romane grafice: Thomas Morus – Utopia;Lois Lowry –Darul lui Jonas;Lauren Oliver-Delirium ; Ursula K. Le Guin-Deposedatii ; Ally Condie – Legaminte ; Aldous Huxley- Brave New World

Distopia reprezintă chiar antiteza unei societăți utopice sau chiar a unei utopii. O societate distopică se caracterizează prin prezența uneia din formele de guvernare autoritariste sau totalitare sau printr-o formă oarecare de opresiune sau de control social. Hmmm, distopie, distopie... seamănă a utopie, dar nu, este, de fapt, antonimul utopiei ,iar lumea adeseori le confunda. O lume, o societate sau o

comunitate de coșmar, plasată de obicei în viitor, caracterizată de existența unui control politic, tehnologic, religios ori corporatist. Secretul? Indivizii nu știu (și nu trebuie să afle) că trăiesc un coșmar. Iluzia unei societăți perfecte este menținută prin acest control asupra oamenilor.

Cărți /Romane grafice: Ray Bradbury -Fahrenheit 451 ; George Orwell- 1984 ; Veronica Roth-Divergent; Marie Lu-Legenda ; Suzanne Collins- Jocurile foamei ;Theresh Mafi- Atingerea lui Juleitte ; Lissa Price –Starters ;

Sper că prin intermediul acestui articol v-am clarificat anumite lucruri despre elementele stiințifico-fantastice și v-am trezit interesul despre literatura SF.

Iamandi Andra-Ioana Clasa a IX-a A

❖ *Impactul creșterii populației umane asupra Pământului*

Populația crește atunci când rata reală de natalitate este mai mare decât cea a mortalității. Cu alte cuvinte se nasc mai mulți oameni decât mor. Diferența dintre cele două este rata naturală demografică a populației. De exemplu într-o țară în care rata de natalitate este de 20 la 1000 și cea a mortalității de 10 la 1000, rata naturală de creștere este de 10 la 1000 persoane sau de 1%.

Niciodată populația globului nu a fost atât de numeroasă ca astăzi, iar viteza de creștere, de aproximativ 1,7% pe an, nu a fost atât de mare. Aproximativ 90 de milioane de persoane se adaugă populației globului, care atinge 7.500.000. Aceasta echivalează cu adăugarea anuală a unei populații egale cu cea a Marii Britanii, Belgiei și Olandei la populația lumii.

Experții susțin că o perioadă importantă a populației a fost în jurul anului 8000 î. Hr. În această perioadă a fost descoperită agricultura și au început înființarea așezărilor umane permanente. În acele vremuri populația era de aproximativ 5 milioane de persoane, cifrele au crescut treptat, dublându-se la fiecare 1500 ani, astfel ajungându-se ca în anul 1650 să atingă 500 milioane de oameni. În medie, viteza de creștere a atins doar 0,04-0,06% pe an. Aceast lucru arătând că viața era grea și mortalitatea infantilă, foametea, bolile, dezastrele

naturale și războaiele au decimat populația. Între 1650-1850, populația globului s-a dublat, atingând 1 miliard. Timpul de dublare s-a redus de la 1500 ani la doar 200 ani, iar rata de creștere a atins 0,3-0,4% pe an.

Creșterea alarmantă a populației după anul 1800 este rezultatul evoluției în agricultură, sănătate și igienă, dar și datorită schimbărilor economice și sociale care au ridicat mult nivelul de trai în special în Europa și America de Nord. De exemplu pentru europeni ultimii 500 de ani au adus schimbări majore care au dus la înjumătățirea numărului membrilor familiei și media speranței de viață a unui individ a crescut de la 35 ani în 1750 la 75 ani în ziua de azi.

Un studiu realizat de ONU (1999) estimează că populația lumii va crește până la 9,3 miliarde de locuitori în 2050, din care 59% va reprezenta populația din Asia, 20% în Africa și 9% în America Latină. Celelalte 12% din populație se regăsesc în alte zone geografice care includ America de Nord și Europa. De asemenea, tendința de creștere a populației în zonele urbane deja aglomerate conduce chiar în țările dezvoltate la un impact accentuat asupra mediului, în ceea ce privește problemele legate de poluarea datorită transportului rutier, evacuarea deșeurilor menajere, consumului de energie electrică etc.

Este cert că resursele naturale ale planetei sunt limitate, iar creșterea explozivă a populației umane depășește capacitatea de suport a planetei aceasta ajungând deja la 48% din capacitatea sa. Actualmente oamenii utilizează mai mult de jumătate din resursele de apă dulce de la suprafață. Se consideră că 7% din suprafața pădurilor planetei se pierde anual prin exploatarea forestieră sau defrișare în scopul creșterii suprafețelor agricole. Statisticile arată că numai de la începutul anului 2017 sau pierdut aproximativ 1.800.000 de hectare de păduri. În același timp, creșterea suprafețelor agricole, ca urmare a creșterii populației la care se adaugă fenomene cum sunt încălzirea globală (emisiile de carbon de la începutul anului 2017 sunt de aproximativ 13 miliarde tone), au dus la pierderea de habitate și degradarea ecosistemelor naturale ce a determinat dispariția a sute de mii de specii din fauna și flora planetei. Se estimează că acest proces va continua la fel și în următorii 50 ani, astfel că mai mult de 1100 specii cunoscute și studiate vor atinge pragul dispariției până în anul 2050. Un studiu realizat de cercetătorii de la Universitatea California - Berkeley arată că acolo unde pagubele

și agresiunile omului asupra mediului au depășit 50% din suprafața arealului respectiv, rezultatele sunt dezastruoase, iar efectele sunt ireversibile, biotopul nu se mai poate reface.

„Situția este destul de gravă, iar în unele zone s-a depășit deja punctul critic. Tocmai m-am întors dintr-o călătorie de documentare în Himalaya, Nepal, și am observat familii care au ajuns să se războiască între ele cu topoarele și macetele pentru banalul lem de foc, lem pe care îl ard în fiecare seara pentru a-și găti mâncarea.”, declară Elizabeth Hadly, din cadrul universității Stanford, unul din co-autorii studiului, adăugând ca “avem nevoie disperată” de un plan de conducere coordonat, coerent, la nivel global, pentru planeta Pământ.

Creșterea populației umane și deci creșterea consumului, deși inegal distribuite la nivelul diferitelor zone geografice, au determinat și o restricționare a accesului la diferite resurse. Așa ca 1/6 din populația lumii nu are acces la apă potabilă, iar peste 800 milioane de oameni suferă de malnutriție. Toate aceste aspecte par să vină în sprijinul celor ce consideră că tendința de creștere rapidă a populației umane este unul din motivele importante ale degradării mediului și tendinței de reducere a resurselor naturale.

ȘTEFAN BOBOC, clasa a XI-a A

❖ *Filme:*

Filmele au fost dintotdeauna un mod de a-ți ocupa timpul, totul începând în anul 1895, pe data de 28 decembrie, la Paris, unde a fost realizat primul film de scurt-metraj cu aparatul Fraților Lumière. Până în zilele noastre unde avem acces la peste 10000 de filme, în toate limbile, realizate în toate țările, despre toate domeniile, bucurându-ne de ele la cinematografie, la televizor, la calculator sau telefon, fie cumpărate sau piratate. Fiecare dintre noi avem preferințe cu privire la ce dorim să vizionăm, chiar dacă sunt filme de aventură, dramă, horror, documentare sau SF. Bineînțeles că sunt mult mai multe genuri de filme, dar acestea sunt cele mai vizionate și cele mai apreciate.

Ele sunt premiate la diferite evenimente sau chiar festivaluri de filme, precum: Premiile Oscar, Globul de Aur, Emmy și altele.

O înșiruire a celor mai apreciate și premiate filme:

1. Titanic (1998)
2. Ben-Hur (1960)
3. The Lord of the Rings: The Return of the King (2004)
4. West Side Story (1962)
5. The English Patient (1997)
6. The Last Empero (1988)
7. Gone with the Wind (1940)
8. Cabaret (1972)
9. Slumdog Millionaire (2008)
10. No Country for Old Men (2007)
11. A Beautiful Mind (2001)
12. Gladiator (2000)
13. The Godfather (1972)
14. Bonnie and Clyde (1967)
15. Amadeus (1984)
16. Avatar (2009)
17. Amélie (2001)
18. Moonlight (2016)
19. Atonement (2007)
20. Rocky (1976)

Filmele câștigătoare ale Premiilor Oscar în 2017:

- cel mai bun film: Moonlight
- cel mai bun film animat: Zootopia
- cel mai bun documentar: O. J. Made în America

În România, nu putem rămâne în urma în aceasta artă a cinematografiei, iar cel care poate reprezenta cel mai bine începuturile filmelor românești este regizorul Sergiu Nicolaescu (13 aprilie 1930-3 ianuarie 2013) care a recreat momentele importante ale istoriei României prin filmele: Dacii (1966) și Mihai Viteazul (1970), precum și alte filme care au bucurat generații întregi: Cu

măinile curate (1972), Osînda (1976), Noi, cei din linia întâi (1986), Nea Mărin Miliardar (1979), Pistruiatul (1973), etc.

Filme care au intrat în istoria cinematografilei românești:

1. O noapte furtunoasă (1943)
2. O scrisoare pierdută (1953)
3. Liceenii (1987)
4. Moromeții (1988)
5. Ultimul corupt din România (2012)
6. Orient Express (2004)
7. Ultima noapte de dragoste (1980)
8. Baltagul (1969)
9. Cel mai iubit dintre pământeni (1993)
10. Eu când vreau sa fluier, fluier (2010)
11. Nașa (2007)
12. Domnișoara Christina (2013)
13. Aferim! (2016)-Premiul Gopo pentru cel mai bun film
14. Bacalaureat (2016)
15. Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii (2006)

Câteva filme românești premiate în străinătate:

1. Pădurea spânzuraților (1965)-cea mai buna regie la Festivalul de la Cannes
2. Occident (2002)-Marele Premiu al Festivalului International al Primului Film
3. Un cartuș de Kent și un pachet de cafea (2004)-Goldener Bär, pentru cel mai bun scurt-metraj la Festivalul de Filme din Berlin
4. 4 luni, 3 săptămâni și 2 zile (2007)-Premiul pentru cel mai bun film și cea mai bună regie la European Film Awards
5. Poziția copilului (2013)-Golden Bär, Festivalul de Film din Berlin
6. Ana, mon amour (2017)- Golden Bär, Festivalul de Film din Berlin

Din punctul meu de vedere, să îmi petrec aproape 2 ore uitându-mă la un film ales de mine, este o plăcere. Datorita filmelor am reușit să îmi îmbogățesc cultura generală, aflând mai multe despre istorie, despre diferite stări și sentimente,

domenii sau chiar să pot avea ocazia de a vedea creaturi legendare într-o ipostaza de excepție. Mai ales filmele cu efecte speciale, cu o grafică de neimaginat, îmi demonstrează cât de departe a ajuns arta graficii și a cinematografului, luându-ne parcă într-o altă lume.

MARIA BAHNĂ, clasa a 9-a A

❖ *Desenele animate –atunci și acum*

Ce sunt desenele animate?

După definiția dicționarului ele sunt o serie de desene grupate în jurul unei teme de obicei naive, proiectate pe un ecran de cinematograf într-o succesiune atât de rapidă, încât spectatorii au impresia unor scene cu mișcare adevărată . După părinții noștri desenele sunt doar sunete de fundal ce țin (sau ținseau) copiii ocupați pentru 2-3 ore , timp în care ei se relaxează, iar altele sunt doar o distragere inutilă de la întrebările școlare

Pentru mine însemnau (și încă mai înseamnă) un bilet dus spre o lume fantastică de pe canapeaua din sufragerie , pe care stăteam cu un bol de cereale în poală dis-de-dimineață duminica , așteptând să mă prefac că arunc focuri smaraldi ca Starfire sau să mă lupt pentru un Shen Gong Wu cu Jack Spicer .

Sorbeam fiecare clipă , admiram fiecare mișcare , oricât de mărunță ar fi fost aceasta, așteptam să văd ce urmează , chiar dacă le mai văzusem de zeci de ori , tot apărea un lucru nou pentru mine .

Râdeam când lui Bibi Blocksberg îi ieșea o vrajă greșită , când Tom se împiedica de o greblă în fugă haotică după Jerry , la fel cum făceau și Silvester cu Tweety, îmi doream să am o mașină în care să alerg precum Fred Flinstone în mașina lui de piatră și să spăl rufe cu un dinozaur ca Wilma , iar la final să strig Yaba-daba-du sau Scooby-Dooby-Doo împreună cu personajele mele preferate , îmi făceam prieteni imaginari cărora le promiteam că o să îi cazez în casa Foster , și visam cu ochii deschiși la 2017 unde vor fi mașini zburătoare ca în familia Jetson sau mașinăriile lui Dexter.

Scooby-Doo, Familia Flintstone ,Laboratorul lui Dexter, Familia Jetson , Confruntarea Xaolin , Jhonny Bravo , Chowder , Dexter ,Fetitele Power-Puff , Tom si Jerry , Loony T.W.I.T.C.H ,Tinerii Titani ,Tuntenstein ,Gemenii Cramp , Ed , Ed si Eddy , Numele de cod : Clanul nebunaticilor de alaturi, Spioanele , Pokemon și alte multe titluri cunoscute și de calitate ale copilăriei noastre care ne făceau să râdem , să plângem , să sperăm , să stăm cu sufletul la gură , să stăm tăcuți cu orele și să ne trăim copilăria în magie și bucurie , dorindu-ne să facem bine asemenea eroilor noștri.

Titluri scurte cu o enormă însemnătate pentru noi.

Chei ale trecutului.

Cărări pavate pentru viitor.

Asta însemnau desenele generației mele.

Dar cum rămâne cu desenele acestei generații?

O monotonie absurdă, drăguță totuși , în care nu se mai pune accentul pe diferența dintre bine și rău sau pe suspans.

Elev: „Nu se mai pune accentul pe detalii ! Desenele sunt seci , neconturate , toate personajele sunt desenate după același tipar și sunt lipsite de caracter . Glumele sunt nesărate puse în respectivul loc doar ca sa fie , iar actiunea si morala de la final nici nu mai exista!”

Pe lângă faptul că cele noi nu sunt la fel de bune ca cele vechi , producătorii au crezut că se vor ridica din nou în topuri făcând remake-uri la desenele originale , însă au eșuat lamentabil.

Elev: „Pe vremuri Fetitele Power-Puff mă încurajau să fac bine , acum remake-ul mă încurajează să schimb canalul”.

Putem observa până și în grafică multe greșeli: desenul în sine prea simplu , fără umbre sau detalii specifice , monoton , dar cea mai majoră greșeală în grafică este că toate personajele sunt desenate în același stil .

De exemplu , dacă veți da un search pe Google , veți putea observa că Stea Fluture , Steven Univers și Deeper Pines sunt desenate pe exact același principiu , pe când dacă vă uitați la capul pătrat a lui Fred Flinstone , gâtul lunguiet și oval a lui număr unu din Clanul Nebunaticilor sau capul mărunț ”împodobit” cu părul gigantic a lui Jhonny Bravo nu o să găsiți asemănări .

Și chiar mai rău de atât , unele desene parc ar fi făcute doar pentru publicitate, ca vânzătorii să fac bani pe urma naivității copiilor .

Nu vreau să atac desenele noi , deoarece vor fi cu siguranță și fani ale acestora, de aceea dragi cititori al acestui articol vă las la final cu o întrebare : voi ce alegeți - desenele noi sau cele vechi?

ANDRA-IOANA IAMANDI Clasa a IX-a A

❖ *Fotografia*

Pentru unii fotografia înseamna doar apăsarea unui buton, dar aceasta este o artă si vine însoțită de anumite reguli care trebuie respectate.

1. Regula treimilor

Este una dintre cele mai cunoscute reguli de compozitie si este foarte simplă . Aceasta te ajută la poziționarea corectă a subiectului, ca începător fiind tentat să -l așezi în mijlocul fotografiei ceea ce este greșit.

Tot ce trebuie să faci este să-ți imaginezi un cadru format din 9 părți egale(ca la X si O) și să așezi subiectul la intersecția linilor. Multe dintre DSLR-uri și smartphone-uri au funcția de afișare a acestui cadru.

2. Blur-ul

Această regulă se aplică în special la portrete si se referă la background-ul(fundalul) fotografiei. Este important ca acesta să nu fie clar ca subiectul să iasă în evidență . Pentru a putea avea un blur cât mai accentuat este nevoie de o distanță focală cât mai mare. Dar nu mereu este bine ca background-ul să fie blurat. De multe ori e mai bine sa fie normal deoarece poate da viata fotografiei. Acest aspect stă la latitudinea fiecărui fotograf. La telefoane blur-ul este foarte puțin prezent sau chiar deloc(Excepție:iPhone 7+). În schimb, DSLR-urile sunt

capabile să realizeze un blur foarte bun cu ajutorul obiectivului de portret sau cu ajutorul unui obiectiv cu distanță focală mai mare(18-300mm).

3. Ramele(natural sau artificiale)

Este important ca în fotografie (mai ales la un peisaj)

să se regăsească ramele. Acestea pot fi uși, gaura unei chei, ferestre, copaci, crengi, munti, etc. De exemplu poți fotografia un om printre crengile unui copac sau prin gaura unei chei. Sunt multe posibilități de fotografie când vine vorba de rame, fiind o idee cunoscută în lumea acestei arte, dar nu este obligatorie. Multe fotografii sunt foarte bune și fără aceste rame naturale sau artificiale.

4. Regula numerelor impare

De multe ori când avem mai multe subiecte într-o fotografie, iar numărul acestora este par privitorul devine confuz, neștiind unde să-și centreze atenția. În momentul în care avem un număr impar de subiecte centrul de interes va fi cel fără pereche. Ca la orice altă regulă există și excepții.

5. Linii conducătoare/directoare

Liniile directoare conduc privitorul către o “călătorie în fotografie” și scot în evidență elementele importante. Aceste linii pot fi alei, drumuri, poteci, ziduri, etc. Pentru că fotografia este o artă, aceste linii nu trebuie să fie drepte și nici nu există un anumit mod în care trebuie să fie folosite. Limita este doar propria imaginație.

6.Îmbinarea culorilor

Dacă vrei să mergi la sigur și să nu ai prea multe bătăi de cap cel mai bine este să cauți culorile complementare într-o fotografie(violet-galben ; albastru-orange ; roșu-verde) și combinația albastru- roșu(fiindcă reies foarte multe nuanțe de violet, purpuriu și indigo). În orice caz în natură se găsesc foarte des aceste combinații de culori. Cum ar fi răsăritul soarelui: blia portocalie de foc se ridică pe cerul albastru.

Acestea sunt câteva dintre regulile de bază într-o fotografie. Dar regulile prezentate mai sus sunt doar pentru a-ți face o idee, deoarece –cum am mai spus- fotografia este o artă, iar fiecare vede câte un mod diferit de a face o fotografie, chiar dacă subiectul este același.

Suciu Claudiu , IX A.

SPORT

❖ *De ce Kickboxing?*

Motto:

„Never forget to enjoy life while challenging your limits-Niciodată să nu uiți să te bucuri de viață în timp ce îți testezi limitele”

În propoziția "Tună și fulgeră", Chuck Norris este subiect ascuns!!!

Da, renumitele bancuri despre Chuck Norris, care și în prezent fac un adevărat deliciu pe întreg mapamondul. Însă, puțini știu că, până să devină actor, Chuck Norris a învățat artele marțiale în timpul stagiului militar din Coreea și deși nu a fost niciodată campion mondial, meritul lui ca promotor și organizator de Kickboxing este incontestabil, iar părintele spiritual al acestei discipline, care a lăsat umanității o adevărată moștenire este nimeni altul decât Bruce Lee.

Și, totuși, ce este Kick-boxing-ul?

Prima orientare a acestui stil își are originea în Japonia, în jurul anilor 1960, și este o varianta a Kickbox-ului "low-kick" sau "reguli orientale" de astăzi. Acest stil este de proveniență asiatică (mai ales japoneză), avându-și rădăcinile în evoluția unor stiluri desprinse din kyokushin karate. În setul de reguli de kickbox low-kick, pe lângă arsenalul din full-contact, sunt permise lovituri cu tibia pe coapsă atât pe exterior cât și pe interior.

Acesta este o combinație de arte marțiale incorporând tehnici din Muay Thai, Judo, Karate și Shoringi Kempo. Japonezii au împrumutat lucruri din Muay Thai și și-au denumit noul sport "Kickboxing". Sunt utilizate aceleași tactici ca în Muay Thai dar și lovituri de "ciocan" cu antebrațul și proiecții de judo. Stilul a apărut la începutul anilor 1960 în Tokyo și s-a răspândit repede în restul țării. Nașterea "Kickboxului Japonez" a apărut când fanii Muay Thai au început să-i critice pe karateka japonezi în privința vitezei și forței lor.

A doua orientare a acestui stil își are originea în America de Nord, în jurul anilor 1970, și este o varianta a Kickbox-ului "high-kick" sau full-contact. A apărut din artele marțiale (predominant karate și taekwondo) modificate de

practicanți din Europa și America, în dorința de a crea un sport de ring bazat pe lovituri de picior din stilurile menționate, combinat cu tehnicile de braț din boxul clasic. A fost numit inițial "full contact karate", apoi "kick-box high kick" (permițând lovituri de picior numai peste nivelul centurii) sau, mai simplu, "fullcontact".

De ce să practici Kickboxing?

Sunt multe voci care susțin că acest sport implică un grad foarte ridicat de violență, intrând chiar în categoria sporturilor "sângeroase". Chiar și vizionarea meciurilor este în detrimentul spectatorului, acesta putând fi influențat de scenele cu caracter negativ din acest sport, determinându-l să comită acte de violență pentru a-și soluționa problemele curente. Se creează un miraj al puterii și al luptei, al celui mai puternic cu ajutorul forței. Mai mult, mediul nenatural de care se înconjoară cei care participă la acest sport este de natură să creeze senzația că între combatanți există sentimente autentice de ură și dispreț. Astfel, comportamentul social al individului este alterat în mod negativ, iar în urma loviturilor repetate la cap poate să apară demența pugilistică și chiar moartea. Aceste voci s-ar putea să aibă dreptate, dacă în alegerea acestui sport, indivizii, au fost influențați de filmele de gen și au dorit să ajungă cei mai buni „bătăuși” din cartier, să devină invincibili.

Când, motivele alegerii practicării Kickboxing-ului sunt oneste, și nu au legătură cu promovarea și cultivarea violenței atunci vorbim de o artă marțială. Aceste motive ar putea fi:

Dobândirea încrederii în sine: Studiul artelor marțiale în general și a kickboxing-ului în special oferă practicantului încredere în forțele proprii. Mulți au reușit să-și depășească anumite temeri, să devină mai hotărâți, mai siguri pe ei, mai puternici. În timpul antrenamentelor este imposibil să faci totul perfect. Toți greșesc și începătorii și avansații, uneori chiar și instructorii execută o tehnică într-un mod greșit. Faptul ca tehnicile sunt complexe și greu de executat la început, înseamnă că va trebui să vă obișnuiți ca din greșeală în greșeala să vă continuați, pas cu pas ,calea spre perfecțiune. Antrenându-vă veți progresa, veți stăpâni tehnica și veți deveni mai relaxați, veți avea mai multă încredere în forțele proprii și asta va fi o adevărată trambulină către realizările visate, către o tehnică

bună și aprecierea celor din jur. După o perioadă mai mică sau mai mare, se va observa că aceia, care înainte de a alege artele marțiale, erau timizi, au reușit să-și depășească anumite complexe, au devenit mai comunicativi și mai siguri pe ei înșiși. Au reușit să se cunoască mai bine, să își recunoască limitele și eventual să încerce să le depășească pe unele dintre ele.

Dobândirea capacității de concentrare: Kickboxing înseamnă multă muncă individuală, ghidată de instructor. Elevul învață o tehnică, și trebuie să o execute cât mai bine. Trebuie să se concentreze. Faptul că activitatea este orientată exclusiv asupra comenzii primite, îl învață pe elev să-și “golească” mintea de toate problemele cotidiene și de alte gânduri care l-ar distra, să își concentreze toate forțele într-o singură direcție. Elevul va învăța să se concentreze asupra activității sale, iar acest lucru înseamnă imediat mai multe șanse de reușită (și în viața de zi cu zi, nu doar în sala de antrenamente). În plus elevul va reuși să se relaxeze. Faptul că nu te poți gândi la altceva decât la cum să execuți corect o tehnică înseamnă că în acel timp petrecut în sala de antrenament nu ai mai avut în minte problemele de la școală, de la serviciu sau din familie. Rezultatul: o oră-două de relaxare. Și se poate întâmpla ca, odată ce ai reușit să-ți scoți din minte problema respectivă și să o privești “la rece” (după ce ți-ai amintit că totuși există), să găsești un răspuns, o posibilitate.

Condiția fizică: Orice practicant de Kickboxing va observa în câteva săptămâni de antrenament că deja s-a schimbat ceva ... începe să crească rezistența la efort, mobilitatea este mai bună, întregul organism este mai robust și într-o formă mai bună. Musculatura se va întări pentru că tehnicile o vor solicita. Cel mai ușor de observat este pentru începători, care, nefiind obișnuiți cu efortul fizic intens, vor simți că au mușchi despre care nu știau că există. Febră musculară îi va “ajuta” să descopere că întradevăr, au lucrat cam toate grupele musculare. Aceeași febră musculară, care le atrage atenția că efortul a fost intens, va dispărea în câteva săptămâni de efort constant, semn că organismul s-a fortificat. La acestea se adaugă politețea și disciplina de fier

În concluzie, a urma calea marțială e ca și cum ai urca un munte; continuă până sus fără oprire, ea cere hotărâre absolută și necurmată pentru fiecare sarcină în parte. „Calea marțială începe cu 1000 de zile de antrenament și e stăpânită

după 10.000 de zile de antrenament.” „Amintiți-vă întotdeauna: în artele marțiale răsplata pentru sufletele încrezătoare și recunoscătoare e cu adevărat mare.”

MIHAI GALEA Clasa a XI-a A

❖ *10 Lucruri interesante despre baschet*

1. Baschetul este un sport de echipă, unul dintre cele mai populare din lume, inventat în 1891 de canadianul James A. Naismith.

2. Baschetul se joacă între două echipe a câte cinci jucători. Scopul jocului este adunarea de cât mai multe puncte prin introducerea mingii în coșul adversarilor. Meciul de baschet este împărțit în patru reprize de câte 10 minute (FIBA-International Basketball Federation) sau 12 câte minute (NBA-National Basketball Association).

3. Cel mai scund jucător care a jucat vreodată în NBA este Mugsy Bogues, acesta având o înălțime de 1.60 m. El a jucat în NBA din 1987 până în 2001.

4. Cel mai înalt jucător de baschet care a jucat vreodată în NBA este românul Gheorghe Mureșan, cu o înălțime de 2.34 m. Acesta a jucat în NBA din 1993 până în 2000.

5. Baschetul a devenit oficial un sport olimpic la Olimpiada din 1936 de la Berlin.

6. Americanul Kareem Abdul-Jabbar a jucat 20 de sezoane în NBA și este deținătorul recordului pentru cele mai multe puncte înscrise în întreaga carieră (38.387 de puncte).

7. În data de 2 martie 1962, Wilt Chamberlain a stabilit recordul pentru cele mai multe puncte marcate de un singur jucător într-un meci (100 de puncte).

8. Michael Jordan este considerat cel mai bun jucător din istoria modernă a baschetului. Acesta a jucat la echipa Chicago Bulls.

9. Primul meci de baschet oficial a avut loc în sala YMCA din Albany, New York, SUA, pe 20 ianuarie 1892. Partida s-a jucat în nouă oameni și scorul final a fost 1-0.

10. La început echipele erau alcătuite din câte 50 de jucători, apoi numărul s-a redus treptat pentru a se ajunge la echipe formate din cinci jucători pe teren.

ECHIPA DE BASCHET A COLEGIULUI NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”

În anul școlar 2016-2017 echipa de baschet masculin a Colegiului Național „Octavian Goga” a participat la „Olimpiada liceelor”. Echipa a câștigat fără probleme etapa locală și cea județeană calificându-se, astfel, la etapa zonală care a avut loc la Târgu-Mureș. Ei au avut cel mai greu meci cu echipa din Cluj-Napoca, dar după prelungiri au reușit să câștige meciul. Cu toate meciurile câștigate din cadrul etapei zonale, s-au calificat la faza națională, însă au avut parte de o nedreptate și au fost descalificați. Echipa din Cluj-Napoca a depus contestație împotriva celei din Miercurea-Ciuc, deoarece un jucător din echipă s-a transferat cu o lună mai târziu la școală și nu ar fi trebuit să aibă drept de joc, chiar dacă acest lucru s-a întâmplat în semestrul întâi, iar etapa zonală a avut loc în semestrul al doilea.

Astfel, echipa de baschet a Colegiului Național „Octavian Goga” a fost descalificată pe nedrept, iar echipa din Cluj-Napoca a obținut șansa de a se califica la etapa națională.

RÁDULY NOÉMI, Clasa a IX-a A

❖ *DANSUL*

Dansul este un mijloc artistic de exprimare a unui mesaj printr-o succesiune de mișcări ritmice și expresive ale corpului, executate în ritmul muzicii, având caracter religios, de artă sau de divertisment.

Evoluția dansului:

La început dansul a avut funcții rituale (mistice, războinice), de invocare a forțelor divine, pentru reușita la vânătoare, confruntări tribale etc. La unele popoare, caracterul ritual s-a păstrat până în zilele noastre.

În Grecia antică, dansul făcea parte dintre disciplinele fundamentale ale educației, considerat eficient pentru menținerea și întărirea sentimentelor de solidaritate socială.

În Renaștere pașii simpli din dansurile vechi s-au dezvoltat, au combinat gesturile și mișcărilor s-au individualizat. Au apărut forme noi și s-au creat succesiuni tipice, în care un dans lent este urmat de unul rapid.

Spre sfârșitul sec. 18, au început să se impună și dansuri ale altor popoare, care au pătruns în toate mediile sociale.

În perioada dintre sec. 19 și 20, s-au răspândit dansuri de origine americană, precum tango, samba etc., acestea influențând creația unor compozitori moderni.

Stiluri de dans din zilele noastre:

1. Tango - a apărut în orașele Buenos Aires, Argentina și Montevideo, Uruguay și s-a răspândit ulterior în toată lumea, dezvoltându-se diferite variante. Tangoul este o formă de comunicare care presupune și atracție între cei doi parteneri, exprimând o senzualitate aparte.

2. Bachata- este un dans extrem de senzual în care se stă foarte aproape de partener și nu se dansează cu „piruete”. Între aceștia există o conexiune foarte subtilă realizată prin împingeri și apropieri ușoare care parcă indică și următorii pași.

3. Baletul- este un gen de dans artistic, un spectacol teatral executat de una sau mai multe persoane. Este o artă capabilă să emoționeze pe oricine, indiferent de vârstă sau de nivel de pregătire, fiind considerat una din cele mai grele forme de dans, datorită pozițiilor specifice.

4. Breakdance- este un stil cu mult diferit de celelalte stiluri de dans existente. Se poate spune că breakdance-ul reprezintă o ramură a street dance-ului, reprezentând un stil de dans care nu a evoluat în sălile specializate de dans, ci independent în „stradă”, la petreceri, în curțile școlilor și în cluburi.

Dansul mai este și un mod prin care îți poți exprima sentimentele, tot odată fiind un mod prin care te relaxezi când ești stresat, având la bază pasiunea și bucuria pe care o pui când practici acest sport. Când dansezi ești în lumea ta, uitând de cei de lângă tine.

Deci, nu trebuie să fii foarte priceput în dans și nici nu trebuie să fii neapărat învățat de cineva profesionist atunci când vine vorba de dans. Dacă îți

place acest sport poți face mai mult decât să dai drumul la muzică și să începi să dansezi cum îți vine pe moment.

BUZĂ ANDRADA - VIOLETA Clasa a IX-a A

